

Forslag

til

Lov om ændring af lov om retsafgifter.

Fremsat den 25. november 1971 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov nr. 206 af 21. maj 1969 om retsafgifter indsættes som § 14, stk. 1, 2. pkt.:

„Samme afgift svares for behandling af

anmodninger efter voldgiftslovens §§ 3, 4 og 6.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1972.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget slutter sig til det af justitsministeren samtidig forelagte forslag til lov om voldgift. En gennemførelse af dette lovforslag nødvendiggør en tilføjelse til lov nr. 206 af 21. maj 1969 om retsafgifter, idet der ellers ikke vil være hjemmel til at forlange retsafgift af nogle af de retsforretninger, der pålægges domstolene i voldgiftssager.

Efter forslaget til lov om voldgift kan domstolenes bistand til gennemførelse af en voldgiftssag opnås bl. a. i følgende tilfælde:

1) Hvis der intet er aftalt, og enighed ikke kan opnås om antallet af voldgiftsmænd, om fremgangsmåden ved udpegningen af disse eller om stedet for voldgiften, træffes den nødvendige afgørelse af retten (§ 3, nr. 1).

2) Hvis en part ikke udpeger sine voldgiftsmænd, eller hvis der ikke er enighed mellem parterne om

valg af enevoldgiftsmand eller formand, træffes afgørelsen af retten (§ 3, nr. 2).

3) Indsigelser mod en voldgiftsmands habilitet kan prøves af domstolene (§ 4).

4) Domstolene yder efter anmodning bistand til optagelse af bevis, herunder syn og skøn (§ 5).

5) Voldgiftsrettens honorar kan efter en parts anmodning efterprøves af domstolene (§ 6).

I retsafgiftslovens § 14, stk. 1, er der hjemmel til at beregne retsafgift med 50 kr. i det under 4) nævnte tilfælde, men i de andre tilfælde er der ikke hjemmel hertil.

Efter forslaget skal der også svares retsafgift med 50 kr. i disse tilfælde.

Såfremt der anmodes om domstolenes bistand flere gange i samme voldgiftssag, må der svares særskilt afgift for hver begæring.